Dosar nr. 2-4982/2025
2-25036167-12-2-19032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 iulie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Mihaela Scripliuc examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Debit Lex" împotriva lui Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 14 martie 2025, avocatul Ion Lunca în interesele SRL „Debit Lex" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 aprilie 2024 între compania OCN „Ecofinance Technologies" SRL și SRL „Debit Lex" a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor.

Menționează că, despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât, acesta a fost informat prin scrisoare recomandată, fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale, cât și prin apeluri telefonice.

Afirmă că, potrivit pct. 1.1. din contractul de cesiune se reține că, obiectul prezentului contract constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi.

Totodată a relatat că, în conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune se menționează că, Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de Cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului si/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit.

La fel, susține că, potrivit pct. 9.3.13 al contractului de credit încheiat între Cedent și pârât este specificat că, prin semnarea prezentului contract, Debitorul își dă acordul la cesiunea dreptului de creanță de către creditor.

A invocat că, pârâtul și-a manifestat expres consimțământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terțe fapt confirmat prin clauza prevăzută la pct. 5.2.1. - 5.2.2. din contractul de credit nebancar încheiat între pârât și cedent.

Accentuează că, temei juridic de încasarea a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. 235429003 încheiat la 26 august 2024, prin care împrumutătorul OCN „Ecofinance Technologies" SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 15 000 lei împrumutatului pârât. Părțile au convenit că, data acordării linei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct. 2.3 și 2.10 din contract.

Notează că, în temeiul contractului enunțat reclamantul informează instanța de judecată că, pârâtul în total a obținut suma de 15 000 lei.

În conformitate cu prevederile pct. 5.5. al contractului, părțile au stipulat că, dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului. Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1 din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului va constitui 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct. 5.5.2 din contract. Potrivit pct. 5.7. din contract, părțile au convenit că, calculul total al creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct. 5.6. din prezentul contract.

Suplimentar, a relevat că, în conformitate cu prevederile pct. 5.1. din contract părțile au convenit că, pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunara egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală.

A argumentat că, creditorul are dreptul, inclusiv și în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești de a calcula toate plățile aferente creditului și despăgubirile conform prezentului contract pentru neplată la scadență a sumelor datorate până la data executării integrale a contractului.

În perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 5.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

În acest sens reține că, pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile, până în prezent a achitat datoria: 360,55 lei din corpul împrumutului, 636,74 lei dobândă contractuală, 186 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Conchide că, în speță, pentru perioada de până la 31 ianuarie 2025 pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de 97 zile de întârziere, iar datoria sa constituie: 14 639,45 lei din corpul împrumutului, 2 547,58 lei dobândă contractuală și 762 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Subliniază că, pentru perioada 31 ianuarie 2025-11 mai 2025 pârâtul înregistra o restanță de 2 004,14 lei dobândă contractuală, 585,57 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

A comunicat că, solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online a OCN „Ecofinance Technologies" SRL de către pârât prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutarea la distanță cu reprezentanții de creditarea nebancară.

A evocat că, contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate creditorului prin intermediul telefonului și a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile, specificate în Termeni și Condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile atât pe pagina www.creditprime.md cât și ca anexa nr. 1 la contract.

Concretizează că, recepționarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului, fapt confirmat prin copia ordinului de plată bancar anexat la actele cauzei civile, cât și achitarea parțială a unor rate confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, exprimarea neviciată a consimțământului de către pârât la onorarea tuturor obligațiilor ce rezultă din contractul de împrumut.

Pârâtul nu s-a adresat cu nici o cerere către creditor cu privire la informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurării grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă reaua-credință a debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.

Așadar, a remarcat că, în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă, a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât și a expediat scrisori recomandate, fapt ce nu s-au soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.

Cu privire la cheltuielile de judecată, consideră că, în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenței juridice reale și necesare, fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 4 000 lei.

A explicat că, în suma dată a beneficiat de următoarele servicii, consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu, în total sunt estimate 10 ore de lucru care sunt tarifate cu 400 lei/oră.

Totodată a declarat că, solicită să fie luată în considerare că, din această sumă de 4 000 lei achită se reține impozit pe venit la sursa de plată în sumă de 12 % în contul statului. Tot din această sumă trebuie să fie reținut taxa pentru locațiune a biroului, taxa cu privire la achitarea cotizației de membru al Uniunii Avocaților, taxa pentru fondul social care este unul foarte exagerat de mare, taxa pentru asigurări sociale, taxa pentru serviciile de birotică (hârtie, cerneală, reparație printer etc.), combustibilul consumat pentru deplasările către Oficiul poștal, bancă, instanță de judecată. Astfel, compensarea onorariului de 4 000 lei achitat avocatului solicitat de a fi compensant din contul pârâtului

este unul rezonabil având în vederea complexitatea calculelor matematice efectuate, raporturile juridice înființate între părți, volumul serviriilor juridice necesare de a fi prestate cât și a noutății problemei de drept persistente în prezenta speță, numărul actelor normative studiate și a conținutului tuturor înscrisurilor anexate acțiunilor adiacente în vederea depunerii pachetului de acte în instanță de judecată.

A evidențiat faptul că, diapazonul de 300 lei pentru o oră tarifat de către avocatul Ion Lunca SRL „Debit Lex" este una rezonabilă, iar volumul de 10 ore de lucru estimat de către avocat în prezenta cauză este unul real și necesar având în vedere complexitatea cauzei, repetitivitatea problematicii speței, volumul acțiunilor ce necesită a fi întreprinse etc.

Cu privire la cerința de încasarea solidară din contul pârâților, a evidențiat faptul că, pârâtul Bîrlădeanu Raisa la momentul obținerii creditului nebancar se afla în relație de căsătorie cu Bîrlădeanu Adrian, fapt confirmat prin informația eliberată de către Agenția Servicii Publice.

Prin urmare solicită, admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea în mod solidar din contul lui Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian în beneficiul reclamantului a sumei 14 639,45 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 4 551,72 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1 347,57 lei cu titlul de comision de gestiune, 4 000 lei cheltuieli de asistență juridică, 871,56 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 200 lei taxa de timbru și 37 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 25 647,30 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 martie 2025, a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Debit Lex".

La 26 martie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată copia încheierii nominalizate, iar pârâților le-au fost expediate și copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate, astfel, pârâtei Bîrlădeanu Raisa la adresa mun. Chișinău, *****, str. ***** iar pârâtului Bîrlădeanu Adrian la adresa r-ul *****, adrese indicate în cererea de chemare în judecată care corespund cu adresele furnizate de datele din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), care sunt preluate din Registrul de Stat al Agenției Servicii Publice (f.d. 38).

La 01 aprilie 2025, pârâta Bîrlădeanu Raisa a recepționat actele expediate, însă în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, nu a prezentat referința (f.d. 40).

Iar actele expediate în adresa pârâtului Bîrlădeanu Adrian, au fost returnate în adresa instanței de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat" (f.d. 41).

În acest context este de notat că, pct. 2 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor cu privire la prestarea serviciilor poștale definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Astfel, fiind constatat că, actele de procedură au fost expediate pârâtului Bîrlădeanu Adrian la adresa de domiciliu, dar acesta nu a recepționat corespondența, judecătorul a

considerat că, obligația pozitivă a instanței de comunicare a actelor de procedură, a fost îndeplinită în modul corespunzător.

Or, lipsa responsabilității pârâtului de a se prezenta la Oficiul Poștal pentru a ridica corespondența, atestă un comportament pasiv din partea pârâtului manifestat în cadrul prezentului proces.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin urmare, luând în considerare normele de drept expuse și ținând cont de faptul că, în termen de 30 de zile de la comunicare, pârâții nu au depus o referință, judecătorul soluționează cererea de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, în ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul, ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În corespundere cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și

interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În temeiul art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Norma cuprinsă la art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, stabilește că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Iar conform art. 1248 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin. (2) și (4).

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei s-a constatat că, la 26 august 2024 OCN „Ecofinance Technologies” SRL, în calitate de împrumutător, și Bîrlădeanu Raisa, în calitate de împrumutat, au încheiat contractul de credit nr. 235429003, conform căruia, OCN „Ecofinance Technologies” SRL s-a obligat să acorde un împrumut în sumă de 15 000 lei, cu termenul de rambursare la 26 august 2029 (plata ultimei rate), 60 de luni, iar Bîrlădeanu Raisa s-a obligat să restituie împrumutul în rate conform graficului (f.d. 9-18).

Potrivit dispoziției de plată de casă nr. 3345, rezultă că, la 26 august 2024 lui Bîrlădeanu Raisa i-a fost eliberată de către OCN „Ecofinance Technologies” SRL suma împrumutului de 15 000 lei (f.d. 19).

La fel, s-a stabilit că, la 25 aprilie 2024, între OCN „Ecofinance Technologies” SRL în calitate de cedent și SRL „Debit Lex” în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr. 1 (f.d. 26-28).

Potrivit pct. 1.1 din contractul de cesiune, obiectul prezentului contract constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi.

Conform pct. 1.2 din contractul de cesiune, cedentul va cesiona creanțe în faza prejudiciară.

Conform pct. 1.3 din contractul de cesiune, „Debitor” este persoana fizică sau juridică care a beneficiat de credit/credite nebancare acordate de Cedent în temeiul contractelor încheiate, conform legii și înțelegerii părților, și care nu și-a îndeplinit obligația contractuală de dată la scadențele și termenele convenite.

Potrivit pct. 1.4 din contract, Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de Cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit.

Pct. 1.5 din contractul de cesiune stipulează că, dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele, integral scadente, dar nu parțial. Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă Cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.

Conform pct. 1.6 din contractul de cesiune, odată preluând creanțele, Cesionarul va acționa în calitate de Creditor, din nume și pe cont propriu, în principal în scopul colectării/recuperării pe cale extrajudiciară și/sau judiciară, inclusiv de executare, a sumelor datorate de debitori în ziua cesionării precum și a sumelor viitoare formate din rezultatul dobânzilor și penalităților calculate și a felurilor suportate în cadrul procedurii de colectare/recuperare, procedurii judiciare și/sau de executare.

În conformitate cu pct. 1.7 din contractul de cesiune, cedentul va informa debitorul în condițiile legii prin intermediul Cesionarului, dar nu mai târziu de 5 zile din data semnării actului de predare primire a debitorilor conform prezentului Contract, despre cesiunea creanței acestuia și substituirea Cedentului de către Cesionar în toate drepturile prezente la data cesionării și cele viitoare ce decurg din creanței cesionată.

Iar potrivit pct. 2.1 din contractul de cesiune, cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform anexei nr. 1.

Conform art. 823 alin. (1) din Codul civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Potrivit art. 826 alin. (1) din Codul civil, titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.

Art. 827 din Codul civil tranșant prevede că, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

Din sensul normelor legale enunțate supra, rezultă cert că, poate fi cesionată de titular doar o creanță transmisibilă și sesizabilă, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor, iar cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță. Dreptul este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit.

Astfel, cesiunea de creanță – este o operațiune juridică, prin care dreptul de creanță sau datoria din conținutul unui raport obligațional se transmite de la una dintre părți la o terță persoană.

Raportând la caz prevederile normelor materiale enunțate, în coroborare cu înscrisurile administrate de reclamantă în susținerea acțiunii, rezultă că, contractul de cesiune nr. 1 din 25 aprilie 2024, a fost încheiat anterior semnării contractului de credit încheiat dintre OCN „Ecofinance Technologies” SRL și Bîrlădeanu Raisa la 26 august 2024.

Din același contract de cesiune rezultă că, debitorii cedentului nu sunt indicați și nici identificați, nu este consemnată datoria debitorilor (la caz, a debitorului Bîrlădeanu Raisa).

Mai mult ca atât, din condițiile exprese instituite la pct. 1.2 a contractului de cesiune din 25 aprilie 2024, rezultă că, creanța lui Bîrlădeanu Raisa (apărută în temeiul contractului de credit din 26 august 2024) nu era una certă și nu se afla în faza prejudiciară, din moment ce împrumutul a fost acordat abia peste 4 luni.

Deci, la data încheierii contractului de cesiune, adică la 25 aprilie 2024, OCN „Ecofinance Technologies” SRL nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de Bîrlădeanu Raisa, această creanță apărând mult mai târziu, la data când debitorul a încălcat prevederile contractului de credit din 26 august 2024 și nu a achitat ratele la credit.

Prin urmare, la data semnării contractului de cesiune cu SRL „Debit Lex”, creditorul OCN „Ecofinance Technologies” SRL nu avea ce să cesioneze cesionarului, în coraport cu debitorul Bîrlădeanu Raisa, ori la acel moment între creditor și debitor lipseau careva raporturi juridice.

Or, pentru a fi transmisibilă, o creanță trebuie să fie și sesizabilă, or, un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, bunul sau dreptul

care nu poate fi urmărit și executat silit, este insesizabil. De altfel, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea, el va dobândi drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

Astfel, contractul de cesiune semnat între OCN „Ecofinance Technologies" SRL și SRL „Debit Lex", nu poate produce efecte juridice față de Bîrlădeanu Raisa, deoarece la data semnării respectivului contract de cesiune, creditorul nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitorul nominalizat și, respectiv, situația nu întrunește condițiile impuse de art. 823 alin. (1)-(3) din Codul civil, urmare a cărui fapt, SRL „Debit Lex", în calitate de cesionar, nu dispune de vreun temei juridic pentru a pretinde de la Bîrlădeanu Raisa la executarea a cărorva obligații.

Chiar dacă, reclamanta în cerere menționează că, contractul de cesiune se referă atât la creanțele deținute la momentul încheierii sale cât și cele viitoare, aceasta omite că, potrivit contractului la care face referire, obiectul contractului constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi, pct. 1.1, iar în sensul pct. 1.3 al contractului, debitor este o persoana fizică, care a beneficiat de serviciile prestate de cedent în temeiul contractelor încheiate, conform legii și înțelegerii părților, și care nu și-a îndeplinit obligația contractuală de plată la scadențele și termenele convenite. Adică, contractul de cesiune se răsfrânge asupra situației de până la încheierea acestuia.

Or pentru a fi cedat dreptul de creanță, în sensul contractului de cesiune, acest drept urmă să existe (urma să fie acordat un contract de credit/credite, urma să nu fie îndeplinită obligația contractuală de plată, considerent din care urma să fie atribuită calitatea de debitor a unei persoane).

Mai mult ca atât, sumele solicitate de către SRL „Debit Lex" prin cererea dată, nu existau la momentul încheierii contractului de cesiune din 25 aprilie 2024, întrucât contractul de împrumut a fost încheiat abia la 26 august 2024, deci peste 4 luni de la încheierea contractului de cesiune. Totodată, împrumutul a fost contractat pe un termen maxim de până la 26 august 2029 (data de plată a ultimei rate), deci, creanța devenind exigibilă abia la data expirării termenului pentru care a fost încheiat contractul de împrumut.

Iar dacă această creanță a apărut ulterior, părțile contractului de cesiune OCN „Ecofinance Technologies" SRL și SRL „Debit Lex", în condițiile prevăzute de legislație pertinentă, au avut posibilitate de a încheia contractul corespunzător, care urma să producă efectele asupra acesteia, ceea ce la caz lipsește.

În circumstanțele date, rezultă netemeinicia pretențiilor formulate de reclamantul SRL „Debit Lex" față de pârâții Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian, care urmează a fi respinse.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, se reține prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se

compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Pe cale de consecință, luând în considerare faptul că, acțiunea reclamantei a fost respinsă, judecătorul, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, consideră necesar de a respinge și cerința reclamantei cu privire la încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, or, la caz partea care a pierdut procesul este și partea a cărui cheltuieli de judecată se solicită a fi compensate.

Din considerentele menționate supra, raportate la normele de drept legale enunțate, acțiunea înaintată de SRL „Debit Lex" împotriva lui Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Debit Lex" împotriva lui Bîrlădeanu Raisa și Bîrlădeanu Adrian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul **Mihaela Scripliuc**